

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 156. At, ille respondens, ait, Tu dicis. v. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

ret, quod curam sufficientem non habuisset provincie sibi commissae: ideo audita accusatione triplici Iudaeorum adversus se sum, ipse Pilatus de prima parte accusationis parum curavit, eo quod gentilis esset, & parum curabat legem Moysis & Iudaeorum caeremonias, de secunda similiter non curavit, quia sciebat jam eam simpliciter falsam esse, & examinatione indignam ex certa scientia, quod Iesus alias per suos submissos tentatus acutè satis non prohibuerat dare censum Caesari, imò iusserit: de tertia ergo accusatione solum curavit, eo quod videbatur, vitæraliter tangere honorem Imperatoris Romani; & ideo omisiss duabus primis accusationibus, tantum instat & interrogat Christum de tertia, qua penetrata facile aliz omnes penetrarentur, quia ubi regni injusta est affectatio, ibi nulla solet esse abominatio ullius sceleris: quia regnum est maximum apud homines præmium, fecit igitur Pilatus sicut bonus causidicus & Iudex, nolens condemnare Iesum, nisi prius auditum & Confessum, qua confessione facta, posset formare sententiam & informare Imperatorem cuius maxime intererat curam habere, ne alius rex eleveretur in Iudæa, quæ per Sulpitium Quirinium sive Græce Cytium erat in fiscum Caesaris ante aliquot annos ab Augusto Caesare redacta, uti narrat Iosephus, Tacitus & Cassius.

Istud considerans, oro te Domine Iudex universorum, pro omnibus causidicis, Notariis, Tabellionibus, Procuratoribus, Advocatis, Iudicibus, præpositis, commissarijs, & omnibus qui rem publicam vel communitatem aliquam gubernant, vel iudicant, ut desillis imitari, hunc licet Ethnicum Iudicem, Pilatum; ut nunquam ex auditione solius unius partis, vel præiudicio auctoritatis eorum qui accusant, non audita parte altera, vel non citata iudicent, sed iustitiam tenaciter observent cum magna cautela & prudentia.

§. 155. Tu es Rex Iudaeorum v. 3.

Iam dixi quare Pilatus hoc unum quæsierit, & vide quam clare & apertè quærat, & quanta brevitate! poterat dixisse: tunc ad diadema regium adspiras in hac provincia obtinendum? & quo titulo? sed omissa loquacitate, quæ prudentes non decet, breviter totam rem ponit; & Christus Dominus majori adhuc brevitate respondet.

Domine obsecro. sum semper brevis, & clari sermonis; quia in multiloquio non deerit peccatum vel iudicii deficientis, vel alterius virtutis.

§. 156. At, ille respondens, ait, Tu dicis. v. 3.

De hac loquendi formula dixi ad passionem Domini secundum

P 2

Mat.

Marthæum ad c. 26. v. 25. Quomodo autem Pilatus tam facile & bene acquieverit defensionem Domini quo ad regium nomen & sumptum de hoc accusationem pulchrè in S. Ioannis narratione patebit, quo illud remitto.

§. 157. *Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum & turbas v. 4.*

Ingenuam confessionem excepit præsidis æquitas, iudicans hoc regnum quod ita ingenuè confiteretur professor eius nihil obfuturum Augusto, cum nemo male agens, quod aliis nociturum sit, tam facile confiteatur maximè iudici.

DEus meus video, quod magnum sit bonum candor & ingenuitas: illa transit angustias plurimas, ante quas hæret vafrices & duplicatas, volo igitur & ego ei impensè studere, simpliciter agere & loqui. Tu per candoris tui meritum, da mihi virtutis tam insignis exercitium & habitum,

§. 158. *Nihil inuenio causa in hoc homine. v. 4.*

In omnibus illis, in quibus eum accusatis, ô principes, siue aspiciam populi subversionem, siue Cælaris tributum, siue quod se regè Iudæorum dixerit, non inuenio aliquid plectendum in ipso jam examinato. Imo laudandum, quia miseris succurrit, imperitos docuit legem, & bonos mores, ægros sanavit, sacerdotibus suum jus tribuit, Imperatorum tributum accuratè solvit & pependit ipse, ac suos iussit dare, & cum sit Regum, quondam ex gente vestra creatorum filius, nihil contra tamen contra statum vestrum vel Rom. Imperium molitus est.

Quis mihi dabit, ut dicatur de me quoque in die iudicii, quando stabo ante te, Deus meus, iudex iuste, tremens & expectans sententiam extremam vitæ vel mortis, cumque adversum me stabunt cæli & terra, ignis & aqua, & omnes creaturæ cum quibus & per quas ego miser peccator heu nimis peccavi, ut dicatur, inquam tunc mihi, *Nihil inuenio causa in hoc homine*, quia pœnitentia, deleuit culpam. O me tunc bectum! ô felicissimum! itaque nunc iuste iudex ultionis, donum fac remissionis, ante diem rationis, ingemisco tanquam reus, culpâ rubet vultus meus, supplicanti parce Deus.

§. 159. *At illi invalescebant, dicentes. v. 5.*

Commune est omni superbo & peccatori, invidiæ vel odii stimulis agitato, si vel minima injustitia, superbia, invidia tanguntur, moveri, stormachari, clamare, cōqueri, quasi sibi nulla fieret justitia. Id plane his Iudæis contigit audientibus à Pilato, Christum ab eis male accusatum, & delatum esse